

než dvoupětinovou úspěšností – výsledek těchto žáků je třeba označit za slabý a jejich dovednosti v matematice za hodné dalšího sledování. Pozitivem je, že v žádném testu nebyla zaznamenána registrovatelně velká skupina žáků s kritickým výsledkem indikovaným průměrnou úspěšností pod hranicí 20 %.

Pentilové rozdělení úspěšností žáků bylo pro školy významným sebehodnotícím vodítkem – představovalo záměrně jedinou možnost porovnání výsledků jejich žáků s tím, jakých výsledků dosáhli v souhrnu všichni testovaní žáci (bez SVP). Výsledkové sestavy pro žáky, třídy i školy obsahovaly řadu podrobných informací o tom, v čem přesně byl ten který výsledek úspěšný či neúspěšný, ale ve snaze zdůraznit formativní přínos realizovaného testování byla možnost nepřiměřeného vzájemného porovnávání žáků či škol cíleně potlačena.

Poprvé mohly školy při registraci žáků volit z řady možných přizpůsobení obsahu testů i podmínek testování pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami – ti tvořili v rámci všech testovaných žáků přibližně 10 % (nejvíce z nich žáci s dysporuchami). Všechna připravená přizpůsobení byla školami různou měrou využita a většina průměrných úspěšností žáků se SVP se nacházela v rozmezí 40–60 %, což v součtu potvrdilo fakt, že sledování dovedností žáků se SVP touto formou testování je v plném rozsahu realizovatelné. Vzhledem k rozmanitosti forem a závažnosti speciálních vzdělávacích potřeb je hodnocení výsledků dosažených žáky se SVP nezbytné provádět přísně individuálně.

Doprovodné informace získané během testování o zapojených žácích a zúčastněných školách umožnily podrobnější analýzu výsledků žáků – z ní plynou například následující zjištění:

- Zatímco v matematice dosáhli chlapci lepší průměrné úspěšnosti než dívky (žáci devátých tříd o 4 procentní body, žáci pátých tříd o 2 procentní body), v testech českého jazyka i cizích jazyků měly navrch dívky (nejvíce v testu českého jazyka v deváté třídě, a to o 5,4 procentního bodu).
- Největší rozdíl v průměrných úspěšnostech vyhodnocených za všechny žáky jednotlivých krajů byl zaznamenán u testu anglického jazyka žáků devátých tříd – rozdíl bezmála 17 procentních bodů je dvakrát větší než rozdíl úspěšností „krajů“ v testu českého jazyka, v němž byl rozptyl nejmenší.
- Většina žáků považovala čas vyhrazený na řešení úloh jednotlivých testů za dostatečný a zadání úloh za srozumitelná. Žáci upřednostnili elektronickou formu testu před papírovou formou – více žáci pátých tříd, z nichž by ji volily plně dvě třetiny dotazovaných.
- Výsledky v jednotlivých testech velmi dobře korelovaly s klasifikací žáků, významný rozdíl byl ale zaznamenán mezi výsledky stejně klasifikovaných žáků v ZŠ a ve VG (největší v testu anglického jazyka, v němž průměrná úspěšnost jedničkařů na ZŠ odpovídala „jen“ průměrné úspěšnosti čtyřkařů na VG).
- Ve všech testech žáků devátých tříd byl zaznamenán nezanedbatelný překryv výsledků nejslabších žáků VG s nejlepšími žáky ZŠ – nejslabší žáci VG by i v rámci výsledků žáků ZŠ patřili jen k podprůměru. To, že míra překryvu je v různých krajích různá, ukazuje na různě „přesnou“ selekci nejlepších žáků při výběru uchazečů o studium ve VG.

Také druhá celoplošná generální zkouška po velmi náročné přípravě na straně ČŠI (a v rámci instalace testovací aplikace, studia příslušných manuálů a sledování průběžných instrukcí také na straně škol) prokázala, že je bez problémů možné elektronicky ověřovat výsledky žáků a že tyto výsledky jsou velmi dobře využitelné pro všechny účastníky procesu vzdělávání, zejména pro samotné žáky a jejich učitele. Na rozdíl od první celoplošné generální zkoušky se nevyskytly žádné větší technologické problémy, které by komplikovaly školám efektivní, účelnou a smysluplnou realizaci testování. Dílčí technické problémy